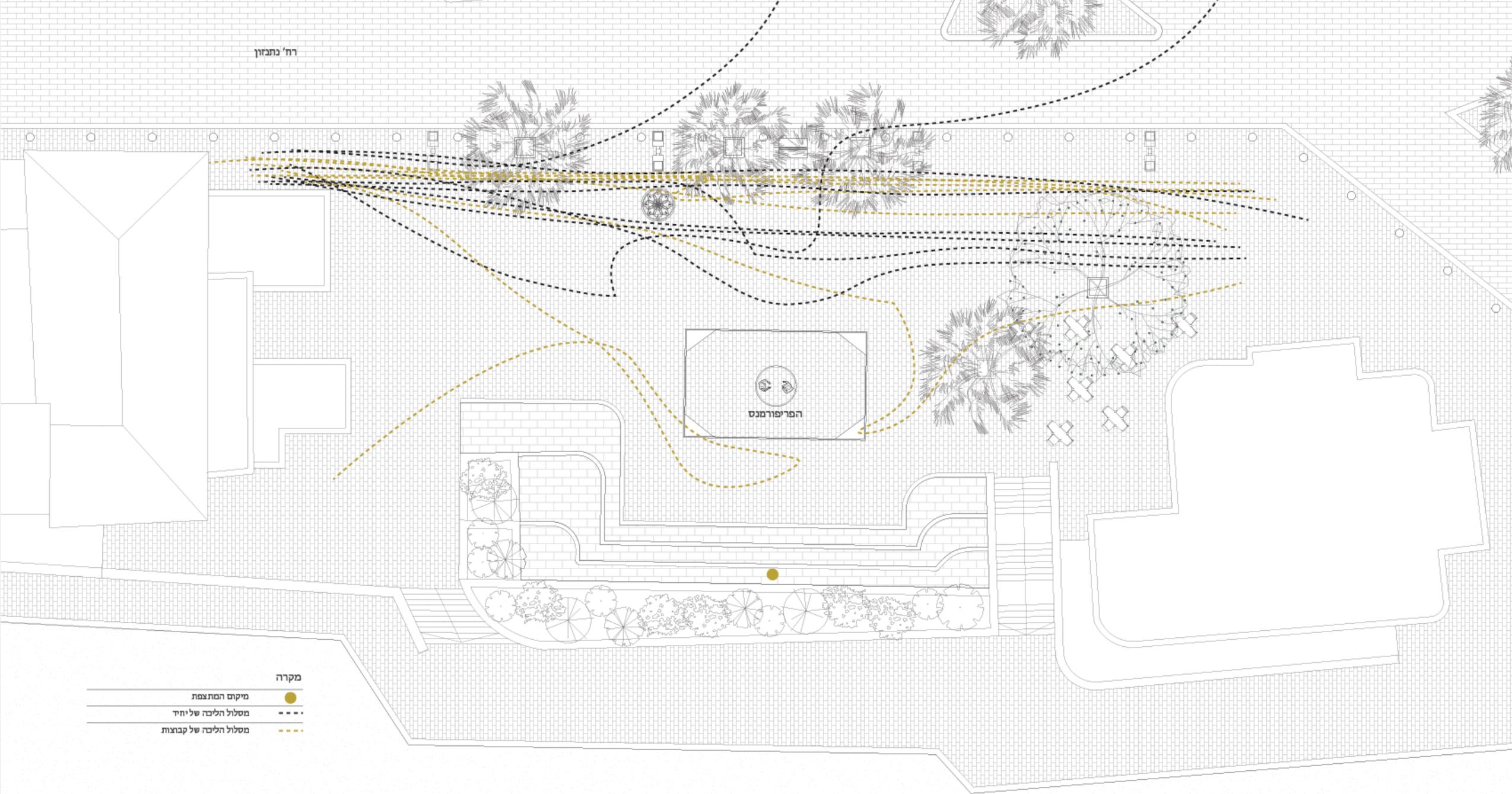

The viewer

מקרה

מיקום המתצפת

מסלול הליכה של יחיד

מסלול הליכה של קבוצות

מקרה

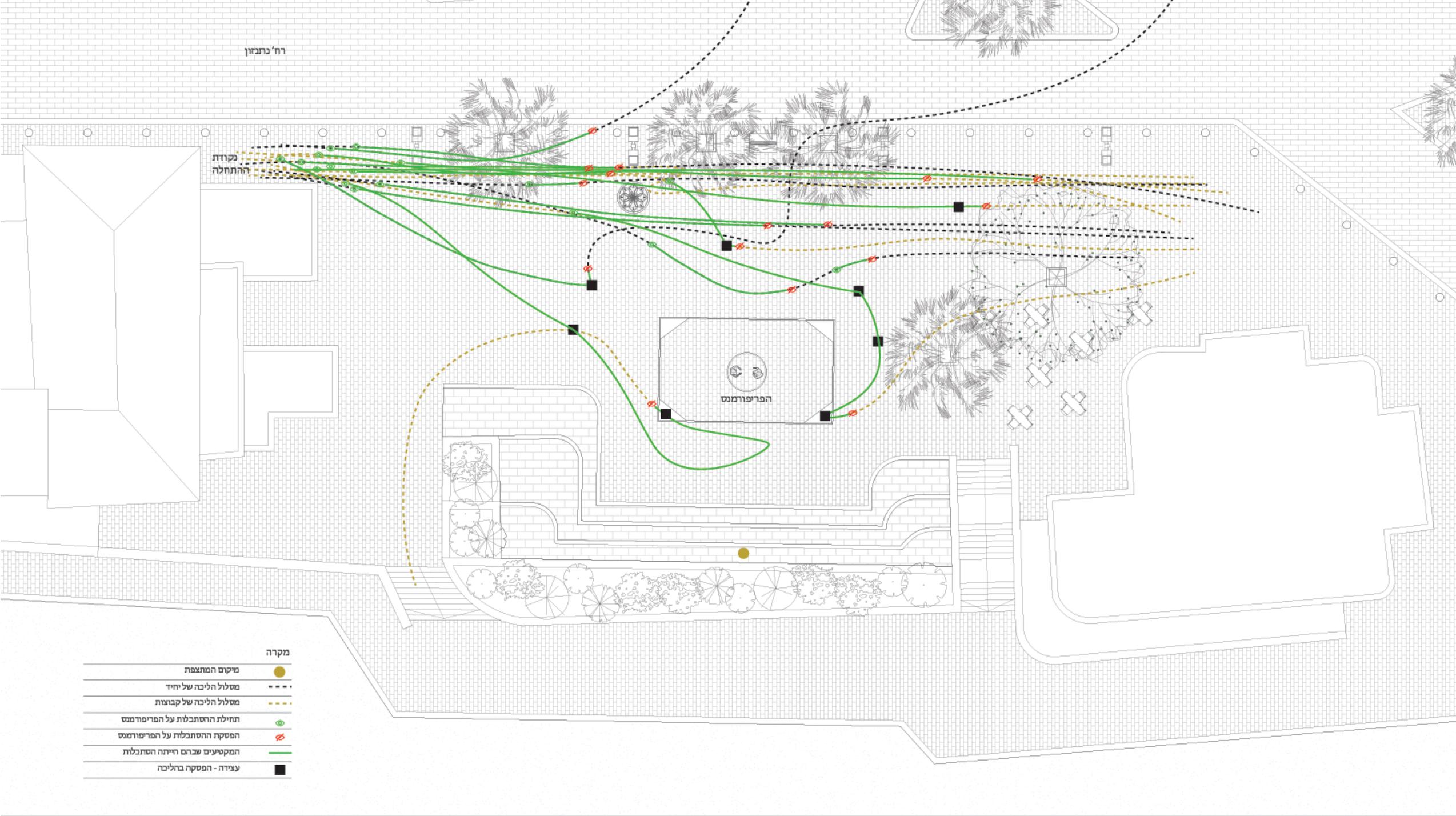
- מיקום המתצפת
- המקטעים שבהם רזיתם הסתכלות
- ⦿ תחילת ההסתכלות על הפריפורמנט
- ⊘ הפסקת ההסתכלות על הפריפורמנט
- עצידה - הפסקה בהליכה

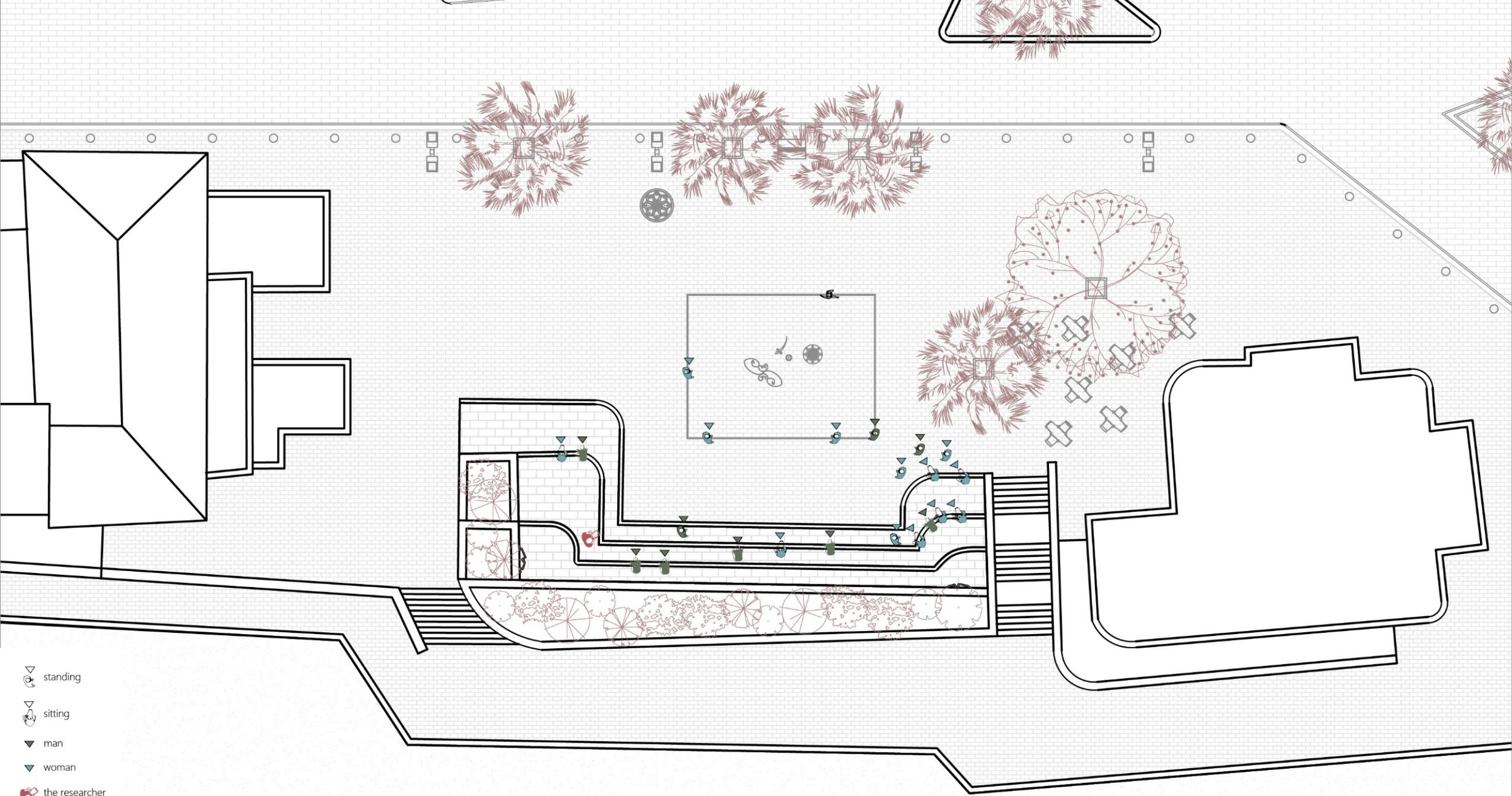
נקודת
ההתחלה

הפריפורמנס

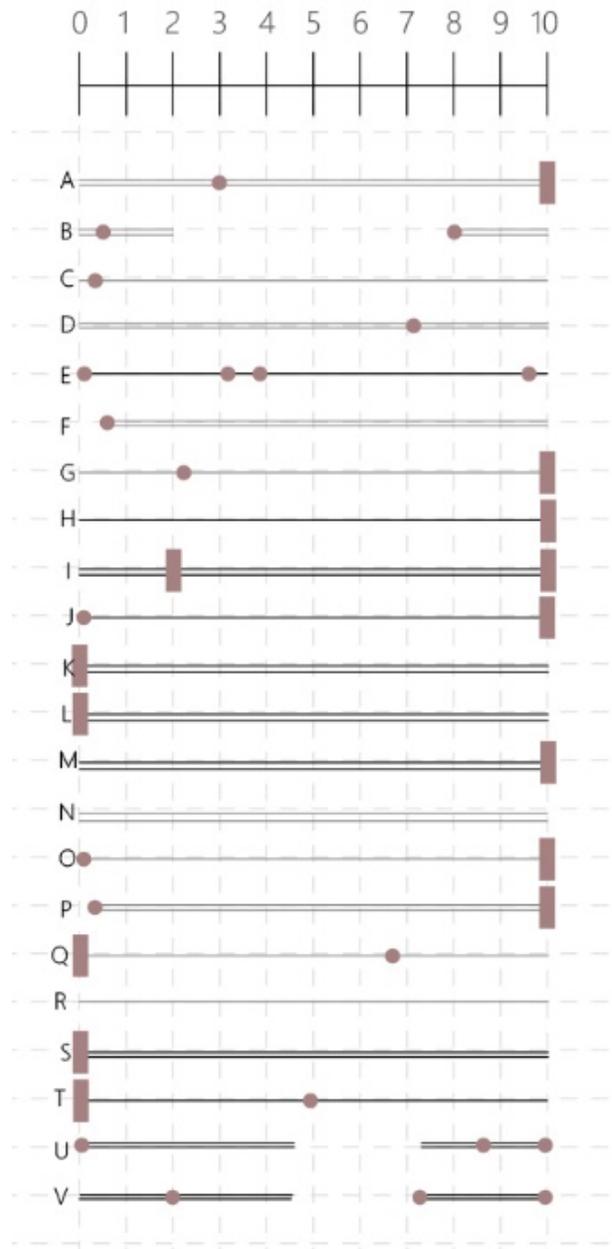
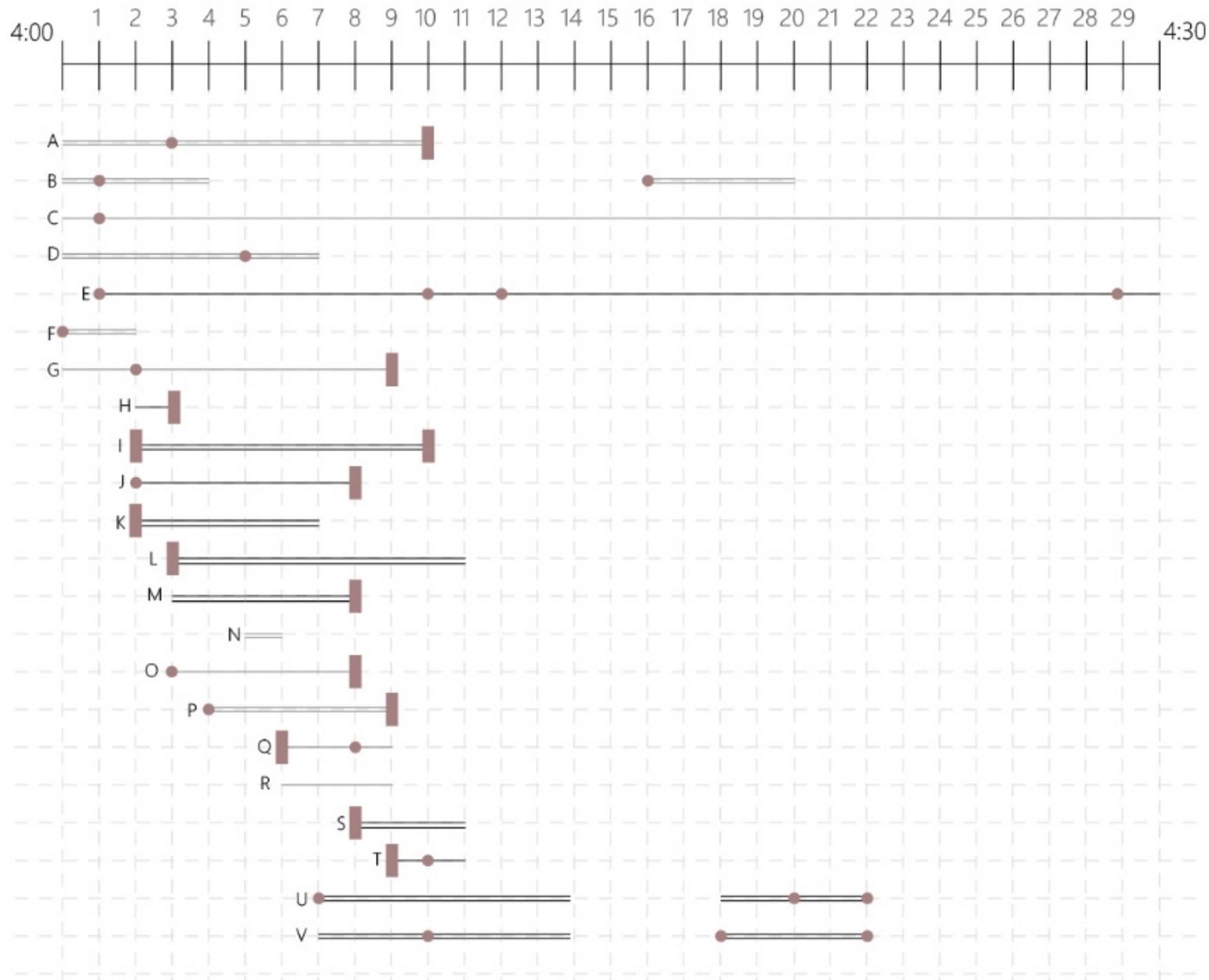
מקרה

- מיקום המחצפת
- מסלול הליכה של יחיד
- - - מסלול הליכה של קבוצות
- ⊙ תחילת ההסתכלות על הפריפורמנס
- ⊗ הפסקת ההסתכלות על הפריפורמנס
- המקטעים שבהם הייתה הסתכלות
- עצירה - הפסקה בהליכה

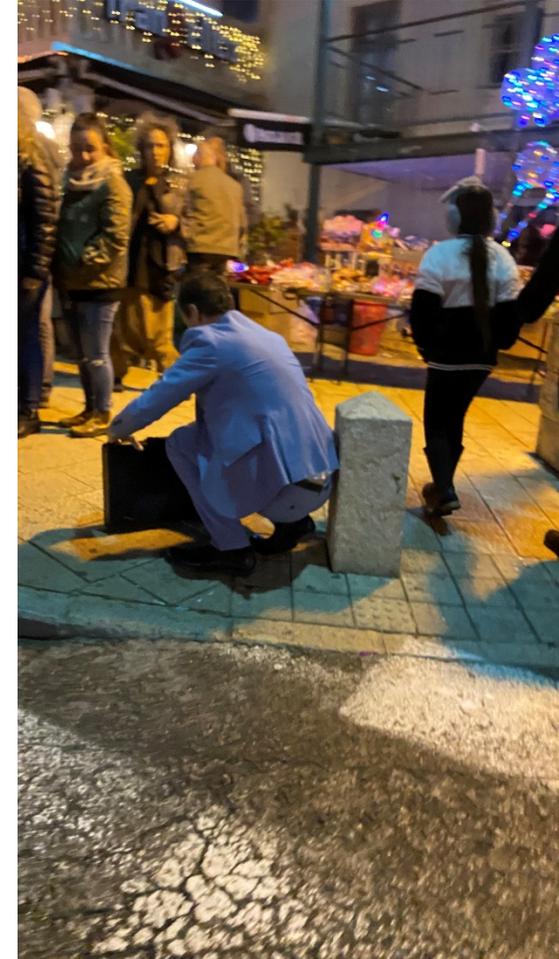
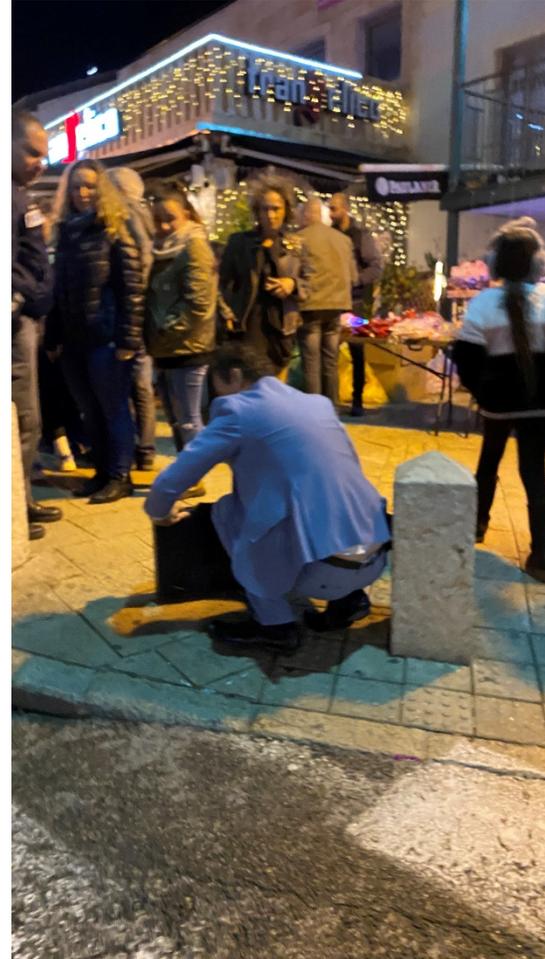
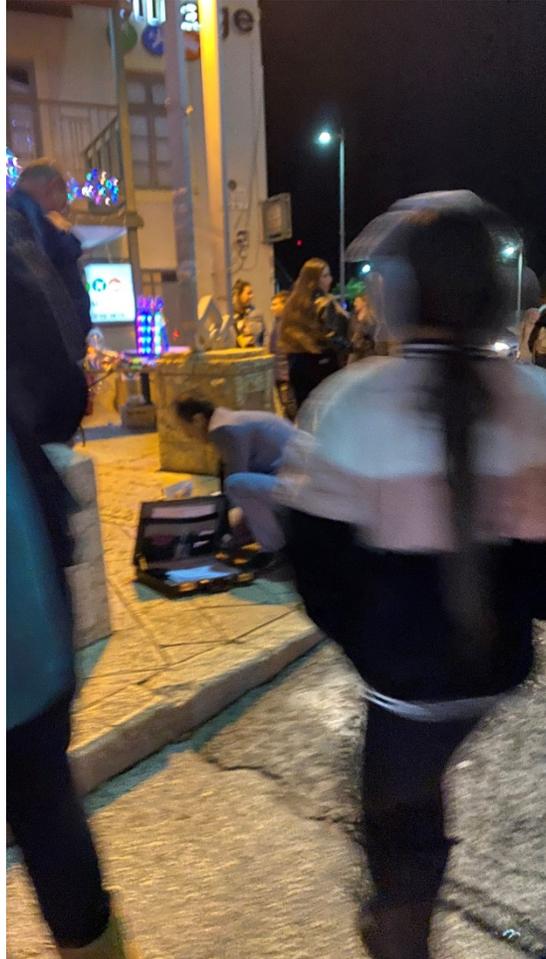

- standing
- sitting
- man
- woman
- the researcher

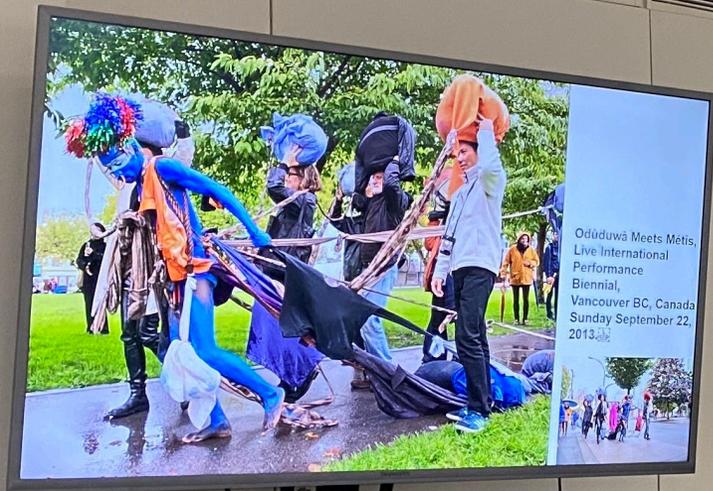
● took a picture
 ■ participated in the performance/social experiment
 — talkative
 — only watched
 == sitting

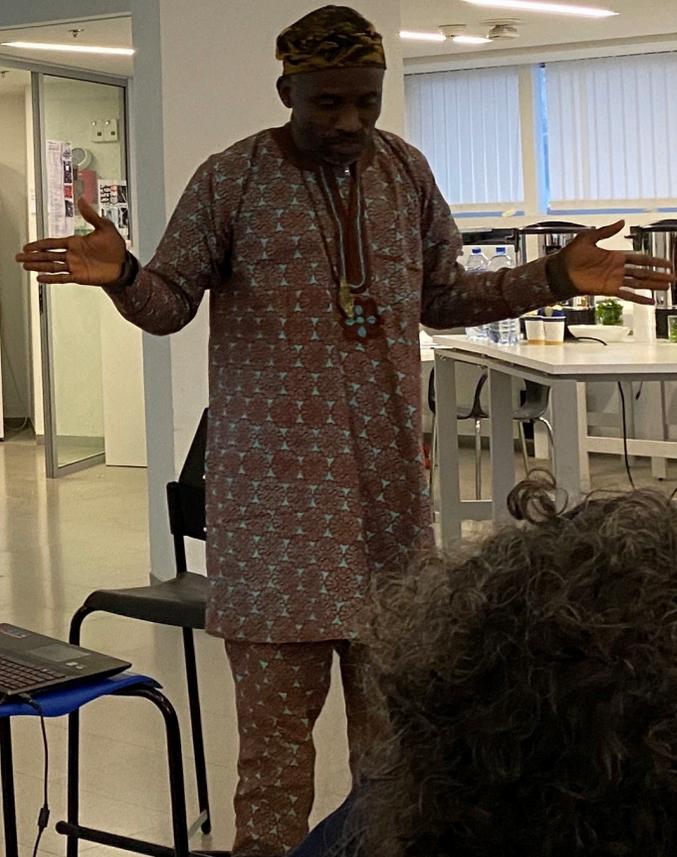
- Mom, should I help him?
- You speak **English**, sure... go!

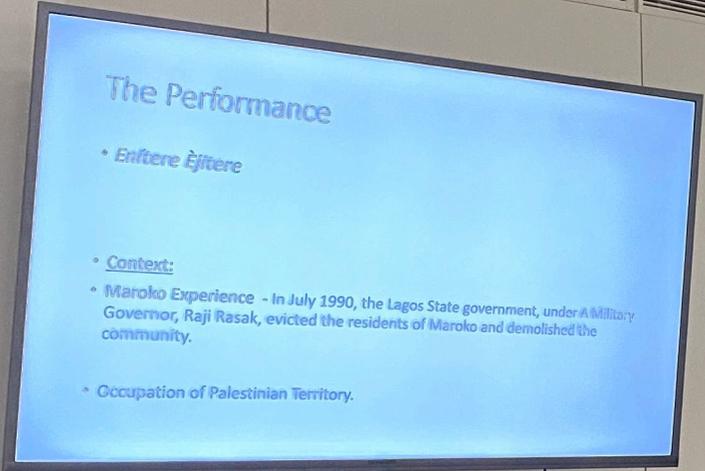
- يما, اروح اساعاده؟
- ما انت بتعرفي تحكي **انجليزي** يما... روعي!

Odúduwá Meets Metis,
Live International
Performance
Biennial,
Vancouver BC, Canada
Sunday September 22,
2013.

|| Carrying a hybrid identity and moving from the culture with the culture. ||

Jalili the (heroba) with the “African” fabric

Who owns a space?

Who manufactures a space?

Moving and occupying territories as you walk, as you immigrate.

Was the performance designed for this particular event and site?
Is it a part of a chain of performances?

If not what did you change?

This is the second time I'm performing this act. The first time was in November this year, it sought the same concept of being attached to the context itself, connect to the location, land and indigenous issues. If not you become a foreign wanderer.

When I was invited here, the issue of Israel and Palestine occupation came to my mind, and the whole idea of displacing the locals that I saw in every article about the place. Which is an issue that I always seek to talk about, the displacement. Sending people away from their home

Do you think public issues could be global? Are problems universal or is it specific to a certain place? Can everyone relate?

As humans we share most of our experiences that are similar. But it is brought to the space according to its characteristics.

Here it's different from a lot of other countries in the involvement of it, but when you look at it critically, they all share the idea of attaching to the land! That's what the people debate about: the land, the physical place is the conflict.

To me this is the same issue. But every time I get invited to a certain event, I don't want to appear as a colonial master, I want to connect with the audience to my issues, because of that I find the common ground to get sympathy and empathy, they want to listen to me because of my work to create a dialogue for them to participate in.

Our conversation with jalili

There's a bigger picture with a wider humane topics that everyone can relate to, every time you put it in in other spaces you need to connect it to the local context, but every context has different connotations.

Let's look at it this way: money is local currency, but the purpose of it is the same.

That's the question, **do you think the language is similar everywhere?** Symbols mean something else in every other place. Money is a global language that everybody speaks today, but symbols or clothes and uniforms, statues and icons, have **different values and meanings** according to their context. Do you think it matters if people perceive your symbols differently than you see them? **When you use the statues as a uniform for the act, you get that it has a deeper meaning because it's part of your culture... but here it's only a statue !**

Do you think this alters your message u want to convey? Or is it still the same message?

I tried to navigate that because in every space we live in different vocabulary and different imagery different thoughts, I understand this fact very deeply, but each time I come in an international space that has diverse people, I try to create an image that's universally accepted but doesn't give the same meaning, because you are able to understand the universal elements like color, black and brown, deep brown shows me in another picture, it shows the big idea of my personal identity, when you see this deep brown with white paint, it relates to an African human, primitive culture and life, this is what I wanted to show, when you look at that I try to invoke these certain feelings, the feelings are mutual as my own society, the feelings I invoke in my society are the same I invoke in you , maybe not from the same reason, but it makes us share this feeling of the figure.

After you spent time here and understood the local culture, would you change anything in your performance or are you certain that this symbol works in every other context.

Sometimes I take the same issue but use different view to show it, color, human, body.. so I use political perspectives to relate to the cultural local context, I want to make a dialogue with humans, I understand how the people work, I use the psychological mechanism that creating a mystical figure creates opinions in people's minds! You would think that this prson is talking about a personal thing that is different from our context, but if you look deeply into that you can see that it has deeper and layered meanings.

We as Arabs living here, are touched seeing your performances and the issue you're talking about. We can relate to this part of history when colonialists divided the area but all the people feel connected with the same identity... even now, the colonialist changed names, it used to be the British then the Israelis, it always had different names, different goals, but still connected. So in this context, would you say you face this fear that you are perceived as a colonialist, am I helping the system or actually benefitting the people? Do you relate?

Yes, I wanted to understand this feeling that we all share, but how mine would be different from yours, I'm 50 years old, my issue is a very deep ordeal, I was disconnected from my culture. It took me a long struggle to find who I want to be.

When you try to push this feeling is the fear, not fighting this problem shows the fear that ur making a mistake, the fear of being alone and left out!

But what makes me stronger, is accepting the fact that I was born as an indigenous

ואולי מספיק שהולכת הרגל בכנר פריז תחשוב לרגע שהיא יכולה גם לעצור

הסדר יום העירוני יכול להראות מורכב במבת ראשון, אך בהתבוננות מעמיקה ניתן יהיה לזהות את החוקיות והחזרתיות של ההתנהגויות האנושיות במרחב העירוני. האפשרויות והמוגבליות שהמרחב הציבורי מעמיד בפנינו הן תוצר של תכנון אדריכלי שמנסח בשרטוט, פרטי בניין, וחומרי גמר את עקרונות הממסד. אנו, המתכננות, לרוב מוצאות את עצמנו בין אם בידיעה ובין אם לא, משרתים את הכלים המרחביים שלנו לנרמול דיכוי מערכתי והדרה חברתית.

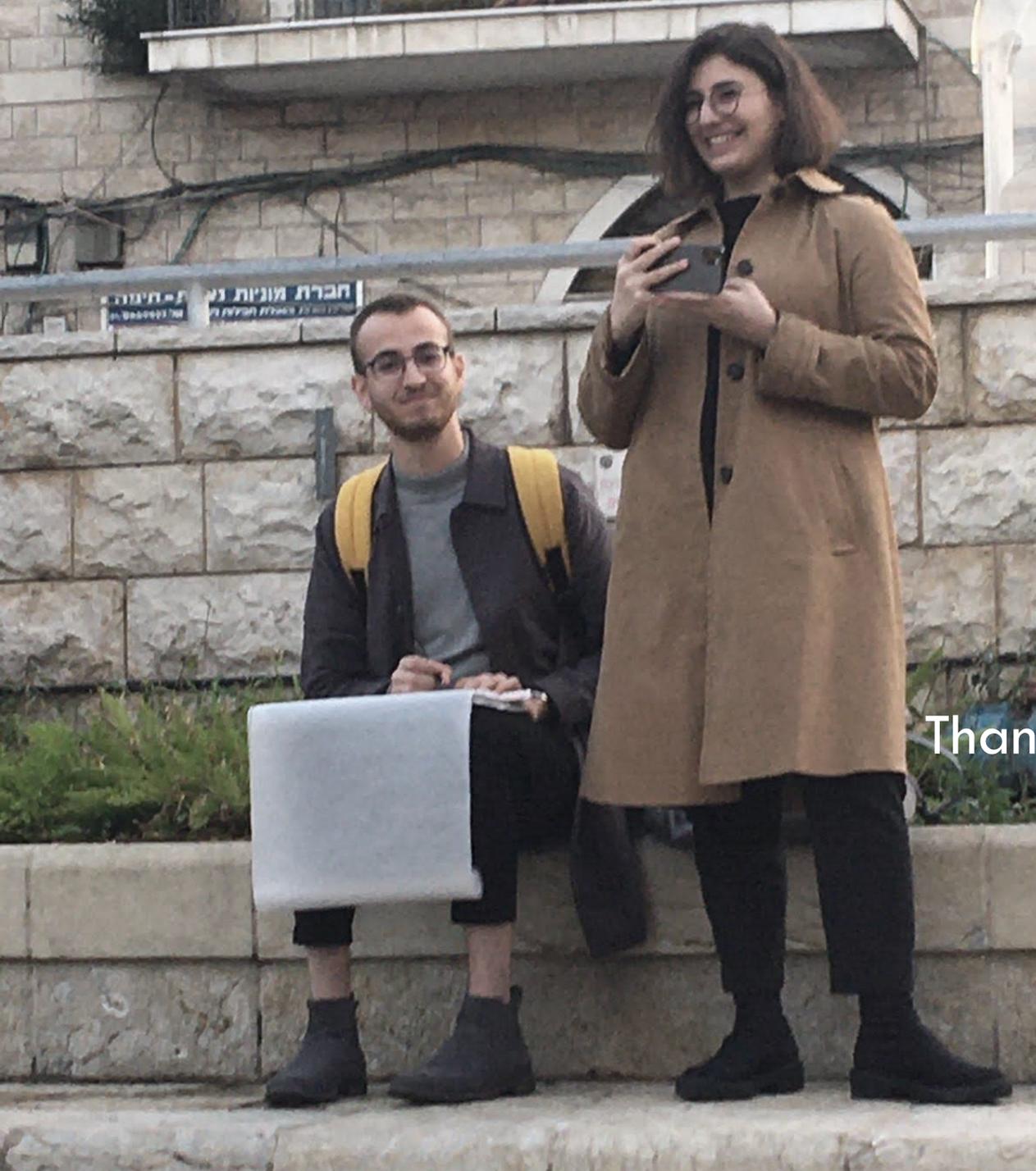
יזמות חברתית ואקטיביזם אומנותי שואפים לאתגר את הממסד האורבני. פעולות פרובוקטיביות תוקפות את הסדר החברתי במטרה להשיג מציאויות מרחביות חדשות. אקטיביזם מסוג זה מערער לא רק על עקרונות הממסד אלא על המרחבים שהוא מסדיר ועל התנהגות האזרחים בהם. אקטיביזם בלתי פורמלי יכול להשמש ככלי ביקורתי גם למתכננים כדי לדון בהתנהגויות האנושיות במרחבים המתוכננים. במהלך פרפורמנס, המרחב והאומן נהיים אלמנט משפיע אחד על המשתמש, ואולי דווקא בגלל תפיסה זו הפעולה מצליחה להשפיע על המתנהל במרחב. אך האם ניתן לשלוט בהשפעה שלנו על המתבונן? ואם לא בכוונתינו לעשות זאת, לא תהיה בכך פעילותנו ת בלתי אחראית. אולי מספיק לחולל שינוי במתרחש. ואולי מספיק שהולכת הרגל בכנר פריז תחשוב לרגע שהיא יכולה גם לעצור.

האמנות הופכת את הכיכר לפלטפורמה ובמה שמציעה לא רק להופיע אלא, בנוסף, לקבל בחזרה

כתוצאה ממיקומה המרכזי, הכיכר מקשרת בין מגוון יעדים. הכניסה של אנשים למרחב פתוח זה אינה פונקציה נתפסת ומוגדרת. מכיוון שדפנות הכיכר הן מחסומים קטנים שהופכים אותה לנגישה אך ורק בשביל הולכי רגל, היא הופכת לתחום אשר נושם ומתפקד בממברנה לסביבתו המיידית.

בגלל חשיבות המקום התרבותית, הוא מהווה מקור השראה ואתר יעד לקהילת האמנים, הן המקומיים והן האוניברסלים. סוגיה המובילה לשאלה: איך הצגה ופעילות אמנותית, המהווה הפרעה זמנית בשטח הכיכר, משפיעה על התנהגות המשתמשים? היה מאוד חשוב להסתכל ולתפוס את האופן שבו הבעת האנשים השונים מתייחסת לכל אקט שנעשה כפרפורמנס אומנותי. מתי האינטראקציה בין האמנית למקום מגרה ומניעה אותנו להשתתף. החוויה של להיות חלק מאמנות במקום ציבורי מזכירה רגש של חווית ההופעה מעל במה. הגבולות שהאמניות הגדרנה על הריצוף של הכיכר, הינם פלטפורמה ובמה שמציעה לא רק להופיע אלא, בנוסף, לקבל בחזרה.

Thank you!

